

interesant, deoarece Beckett a avut o puternică influență asupra lui Harold Pinter.

TIMOTHY DAVIES Încă nu ne-am hotărât sută la sută pentru acest text de Beckett. Nu vrem să rămînem o echipă exclusiv masculină; am dori să avem în companie și actrițe, ceea ce ar lărgi sfera pieselor pentru care am putea să optăm. Multe depind de bani. Am avut o mică subvenție de la ceea ce se numește Asociația regională a teatrelor, însă avem nevoie de sume mult mai mari dacă sporim numărul actorilor. Pentru moment se face simțită o criză de fonduri. Banii pe care i-am putea primi pentru turnee de mică anvergură revin, pe bună dreptate, acelor companii care joacă piese de dramaturgi noi; avem de făcut față unor dificultăți economice, dacă vrem să punem în scenă dramaturgi mai reuți.

PAUL TUTUNGIU Ce impresie v-a făcut publicul românesc?

ROGER GARTLAND: Mi s-a părut foarte cald...

TIMOTHY DAVIES: Și foarte „ascuțit”, în felul cum receptează spectacolul.

THEODOR MĂNESCU: Vă mulțumim foarte mult pentru participarea la această „masă rotundă”. În România am desființat exploatarea omului de către om, dar azi, făcînd o excepție de la regulă, pe dumneavoastră v-am exploatat.

PAUL TUTUNGIU Bineînțeles că de plusvaloarea respectivă vor beneficia cititorii revistei noastre.

THEODOR MĂNESCU Spectacolele dumneavoastră au avut și vor avea în continuare ecou în publicul românesc, în publicul bucureștean. Ne-a făcut mare plăcere că ne-am întîlnit nu numai cu niște actori importanți, dar și cu niște oameni spirituali...

**Masă rotundă realizată de
Paul TUTUNGIU**

În memoriam

Irina Borovschi

Această întirziată primăvară ne-a adus o tristă veste: s-a săvîrșit din viață, în plină putere creatoare, scenografa Irina Borovschi.

Și-a dedicat întreaga și prea scurtă ei viață celor mai mici și mai entuziaști spectatori, copiii, oferindu-le personaje hazlii și fermecătoare decoruri de basm pentru teatrul de păpuși. După un scurt popas la Alba Iulia, s-a stabilit la Teatrul de păpuși din Ploiești, pe care l-a slujit, cu talent și credință, timp de 22 de ani. A creat aici sute de eroi într-o mirifică lume de poveste. Rămîn în memoria noastră Omulețul de puf și Drum de stele de Al. T. Popescu, Pui de om de Victor Eftimiu, Secretul pădurii bătrîne de Dino Buzatti în dramatizarea lui Paul Silvestru și încă multe altele. A colaborat cu teatrele din Bacău, Galați, Constanța, Botoșani, Pitești și, în citeva rînduri, cu Teatrul „Ion Creangă” din București, unde a cunoscut veritabile succese semnînd scenografia spectacolelor Cenușăreasa de Frații Grimm, Alice în țara minunilor de Lewis Carroll, Snoave cu măști de Ion Lucian și Virgil Puicea. A lucrat în Polonia, a însoțit turneul de răsunător succes al Teatrului din Ploiești în Japonia. A murit în preziua plecării într-un nou turneu spre Țara Soarelui-Răsare.

Prin dispariția Irinei Borovschi, teatrul românesc pierde o autentică artistă, iar cei care au cunoscut-o se despart de un prieten desăvîrșit.

Se joacă la Ploiești recitalul cu păpuși Unde fugim de-acasă? pe versuri de Marin Sorescu, pe care l-a gîndit, l-a creat și l-a regizat de curînd, iar spectacolul cu piesa Elefântelul curios de Nina Cassian după Rudyard Kipling, căruia i-a realizat scenografia, își așteaptă premiera...

Irina Borovschi și-a prelungit prezența printre noi — și după moarte — prin arta sa.

Mihai CRIȘAN